

บทบัญญัติที่ว่าด้วย การถือศีลอด

جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي

هاتف: ٤٢٣٤٤٦٦ • فاكس: ٤٢٣٤٤٧٧ • ٠١٦

318

บทบัญญัติว่าด้วยการถือศีลอด

أحكام الصيام - تايلندي

โดยสำนักงานเผยแพร่ แนะนำ และแบ่งปันความรู้สำหรับ
ชาวต่างชาติในซูลฟี

أحكام الصيام

أعدّه وترجمه إلى اللغة التايلندية
جمعية الدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي
الطبعة الأولى: ١٠ / ١٤٤٧ هـ.

สารบัญ

บทบัญญัติว่าด้วยการถือศีลอด	4
บทบัญญัติของการถือศีลอด.....	4
การถือศีลอด	4
เงื่อนไขของการบรรลุนิติภาวะ	5
ความประเสริฐของเดือนเราะมะฎอน	6
การยืนยันการวันเริ่มต้นเดือนเราะมะฎอน..	7
ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ละศีลอด	9
สิ่งที่ทำให้ศีลอดเสีย.....	10
สิ่งที่ไม่ทำให้เสียศีลอด	12
ข้อควรระวังและคำแนะนำ	13
สุนนะห์ของการถือศีลอด	15
การละหมาดตะรอวีห์	17
การถือศีลอดสุนนะห์	18
วันต้องห้ามในการถือศีลอด	20

บทบัญญัติว่าด้วยการถือศีลอด

كُلُّهُ الصِّيَامُ

บทบัญญัติของการถือศีลอด

การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนเป็นหนึ่งในเสาหลักทั้งห้าของศาสนาอิสลาม ตามที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ .

“อิสลามถูกสร้างขึ้นบนโครงสร้างห้าประการ คือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และมุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ การดำรงละหมาด การจ่ายซะกาต การทำหัจญ์ และการถือศีลอดเดือนเราะมะฎอน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม : 8,16)

การถือศีลอด

คือ การระงับจากการกิน การดื่ม การร่วมประเวณี และสิ่งใดก็ตามที่ทำให้ศีลเสียอด ตั้งแต่รุ่งอรุณจนถึงดวง

อาทิขี้ละขอบฟ้า โดยมีเจตนาเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนนั้น เป็นสิ่งที่มีมติเอกฉันท์ว่า เป็นวาญิบ (จำเป็นต้องปฏิบัติ) ตามดำรัสของอัลลอฮ์

﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾

“ดังนั้นผู้ใดในกลุ่มพวกเจ้าเข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว ก็จงถือศีลอดในเดือนนั้น” (อัลบะเกาะเราะฮ์ : 185)

ดังนั้นการถือศีลอดจึงเป็นหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคน ที่บรรลุนิติภาวะและมีสติสัมปชัญญะ

เงื่อนไขของการบรรลุนิติภาวะ

- เมื่อมีอายุครบ 15 ปีบริบูรณ์
- หรือมีขนขึ้นบริเวณลับ (ในร่มผ้า)
- หรือมีน้ำอสุจิหลังออกมาไม่ว่าจะด้วยความฝืนถึงเพศตรงข้ามหรือสาเหตุอื่น
- ส่วนผู้หญิง เพิ่มอีกข้อคือ เมื่อมีประจำเดือน

ดังนั้น เมื่อบุคคลใดมีลักษณะดังกล่าวอย่างใดอย่างหนึ่ง ถือว่าเป็นผู้ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว

ความประเสริฐของเดือนเราะมะฎอน

อัลลอฮ์ทรงให้เดือนเราะมะฎอนเป็นเดือนที่มีเกียรติและมีความประเสริฐมากกว่าเดือนอื่น ๆ และมีคุณลักษณะพิเศษหลายประการ เช่น

1. เหล่ามะลาอิกะฮ์ (เทวดา) จะวิงวอนขออภัยโทษให้แก่ผู้ถือศีลอดจนกว่าจะถึงเวลาละศีลอด
2. ซัยยูนมารร้ายทั้งหลายจะถูกล่ามโซ่
3. ในเดือนนี้มี “ค่าคืนอัลก้อดรุ” ซึ่งประเสริฐยิ่งกว่า 1,000 เดือน
4. ผู้ถือศีลอดจะได้รับการอภัยโทษจากอัลลอฮ์ในคืนสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน
5. อัลลอฮ์ทรงปลดปล่อยบ่าวของพระองค์ให้พ้นจากไฟนรกในทุก ๆ ค่าคืนของเดือนเราะมะฎอน
6. การประกอบอุมเราะฮ์ในเดือนเราะมะฎอนนั้น มีผลบุญเท่ากับการประกอบพิธีหัจญ์

และมีรายงานจากอบูซุร็อยเราะฮ์ เราะฮิฎัลลอฮุอันฮูเล่าว่า ท่านเราะฮ์ลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม กล่าวว่า

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

“ผู้ใดถือศีลอดเดือนเราะมะฎอนด้วยศรัทธา และหวังผลตอบแทนจากอัลลอฮ์ เขาจะได้รับรางวัลโทษความผิดที่ผ่านมา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม : 38, 760)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวไว้ในอีกหะดีษว่า

كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ...

“การทำงานทุกอย่างของลูกหลานอาดัมนั้นจะถูกเพิ่มพูนผลบุญความดีหนึ่งได้สิบเท่า ไปจนถึงเจ็ดร้อยเท่า อัลลอฮ์ผู้ทรงเกียรติและทรงยิ่งใหญ่ตรัสว่า: นอกจากการถือศีลอด เพราะการถือศีลอดนั้นเป็นของข้า และข้าจะเป็นผู้ตอบแทนมันด้วยพระองค์เอง...” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม : 5927, 1151)

การยืนยันการวันเริ่มต้นเดือนเราะมะฎอน

การเริ่มต้นเดือนเราะมะฎอนจะสามารถยืนยันด้วย 2 วิธี คือ

1. การเห็นจันทร์เสี้ยว (ฮิลาล) ของเดือนเราะมะฎอน เมื่อเห็นจันทร์เสี้ยวแล้ว การถือศีลอดก็เป็นสิ่งที่จำเป็นทันที ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

إِذَا رَأَيْتُمْ أَهْلَالَ فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمْوهُ فَأَفْطِرُوا

“เมื่อพวกท่านเห็นจันทร์เสี้ยว (เราะมะฎอน) ก็จงเริ่มถือศีลอด และเมื่อพวกท่านเห็นมัน (จันทร์เสี้ยวของเซาวาล) ก็จงละศีลอด” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 1009, 1080)

การเห็นจันทร์เสี้ยวของเดือนเราะมะฎอนนั้น ใช้คำให้การของพยานที่ยุติธรรมเพียงหนึ่งคนก็เพียงพอ แต่สำหรับจันทร์เสี้ยวของเดือนเซาวาล (เพื่อสิ้นสุดการถือศีลอด) ต้องมีพยานที่ยุติธรรมถึงสองคน

2. การครบเดือนชะอฺบาน 30 วัน หากไม่มีการเห็นจันทร์เสี้ยวในคืนที่ 30 ซึ่งคาดว่าจะเริ่มต้นเดือนเราะมะฎอน ก็ให้นับเป็นวันที่ 30 ของเดือนชะอฺบาน และให้นับวันถัดไปเป็นวันที่หนึ่งของเดือนเราะมะฎอน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ

“แต่หากมีเมฆบดบังพวกท่าน (จนไม่เห็นจันทร์เสี้ยว) ก็จงนับให้ครบจำนวน (เดือน) ให้เป็นสามสิบวัน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 1907, 1081)

ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ละศีลอด

1. ผู้ป่วย ถ้าเป็นโรคที่สามารถรักษาให้หายได้ และการถือศีลอดทำให้ลำบาก ก็อนุญาตให้ละศีลอดได้ แต่ต้องชดใช้ในภายหลัง หากเป็นโรคเรื้อรังที่ไม่มีหวังจะรักษาหายไม่จำเป็นต้องถือศีลอด แต่ให้จ่ายอาหารแก่คนยากจนหนึ่งคนต่อหนึ่งวัน จ่ายข้าวสารในปริมาณประมาณ 1.5 กิโลกรัม หรืออาหารประเภทอื่นในท้องถิ่นและอีกทางเลือกหนึ่ง คือ ทำอาหารและเชิญคนยากจนตามจำนวนวันที่เขาได้ละศีลอดมาร่วมกันรับประทาน

2. ผู้เดินทาง ผู้ที่เดินทางมีสิทธิ์ละศีลอดได้ ตั้งแต่เริ่มออกจากเมืองของตนไปจนกว่าจะกลับมา เว้นแต่ตั้งใจพำนักอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งเป็นระยะเวลานาน

3. สตรีมีครรภ์หรือสตรีที่ให้นมบุตร หากกลัวอันตรายต่อสุขภาพของตนเองหรือบุตร อนุญาตให้ละศีลอดได้ และเมื่อพ้นเหตุจำเป็นแล้ว จะต้องชดใช้การถือศีลอดตามจำนวนวันที่ละไว้ในภายหลัง

4. ผู้สูงอายุ หากมีอายุมากจนถือศีลอดลำบาก อนุญาตให้ละศีลอดได้โดยไม่ต้องชดใช้แต่ให้จ่ายอาหารชดเชยแก่คนยากจนหนึ่งคนต่อหนึ่งวันแทน

สิ่งที่ทำให้ศีลอดเสีย

1. การกินหรือดื่มโดยเจตนา หากการกินหรือดื่มนั้นเกิดขึ้นโดยลืมหืม การถือศีลอดในวันนั้นจะไม่เสีย ตามหะดีษของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่า

... مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْسَ صَوْمَهُ...

“ผู้ใดลืมหืมขณะถือศีลอด แล้วเผลอกินหรือดื่ม ก็จงให้เขาถือศีลอดของเขาต่อไป” (บันทึกโดยมุสลิม : 1155)

นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่ทำให้เสียศีลอดอีกด้วย นั่นคือการให้น้ำเข้าทางจมูกจนถึงลำคอ และการรับน้ำเกลือทางเส้นเลือด การรับเลือด (ถ่ายเลือด) เพราะสิ่งเหล่านี้ถือเป็นการได้รับสารอาหารเข้าสู่ร่างกาย

2. การร่วมประเวณี หากผู้ถือศีลอดร่วมประเวณี ศีลอดของเขาจะเสียทันที และจำเป็นต้องชดใช้การถือศีลอดพร้อมกับจ่ายสินชดเชย คือ

- ปล่อยทาสหนึ่งคนให้เป็นอิสระ (หากมี)

- หากไม่มีทาส ก็ให้ถือศีลอด สองเดือนติดต่อกัน 60 วัน โดยห้ามขาดเว้นนอกจากมีเหตุจำเป็น เช่น วันตรุษทั้งสอง (อีดฟิฏรฺและอีดอฎฺฮฺยา) วันดีฮฺริก หรือเหตุจำเป็นทางร่างกาย เช่น การเจ็บป่วยหรือการเดินทางที่ไม่ใช่เพื่อหลีกเลี่ยงศีลอด หาก

ถือศีลอดไม่ต่อเนื่องแม้เพียงวันเดียวโดยไม่มีเหตุจำเป็นอันใด ต้องเริ่มนับใหม่ตั้งแต่ต้น

- แต่ถ้าไม่สามารถถือศีลอดสองเดือนต่อเนื่องกันได้ ก็ให้ทดแทนด้วยการเลี้ยงอาหารคนยากจนจำนวน 60 คน

3. การหลั่งน้ำสุจิโดยเจตนา หากมีสุจิหลั่งออกมาเนื่องจากการสัมผัส การจูบ หรือการช่วยตัวเอง การถือศีลอดก็จะเสีย และจะต้องชดใช้ในภายหลัง แต่ไม่ต้องจ่ายสินชดเชย (กัฟฟาราเราะฮ์) ส่วนการฝันเปียกนั้นไม่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสียแต่อย่างใด

4. การกรอกเลือดหรือบริจาคโลหิต การกระทำเช่นนี้ทำให้ศีลอดเสีย แต่ถ้าเป็นการเจาะเลือดเพียงเล็กน้อยเพื่อการตรวจวิเคราะห์ (ตรวจเลือด) ถือว่าไม่ทำให้เสียศีลอด เช่นเดียวกับกรณีที่มีเลือดไหลออกมาโดยไม่ตั้งใจ เช่น เลือดกำเดา แผลมีเลือดไหล หรือการถอนฟัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ไม่กระทบต่อการถือศีลอดแต่อย่างใด

5. การอาเจียนโดยตั้งใจ หากอาเจียนโดยจงใจจะทำให้เสียศีลอด แต่ถ้าอาเจียนออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจ ศีลอดไม่เสีย สิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ศีลอดเสียนั้น จะทำให้การถือศีลอดเป็นโมฆะได้ ต่อเมื่อผู้ถือศีลอดกระทำโดยมีเงื่อนไขครบ 3 ประการ ดังนี้

1. รู้ว่าสิ่งนั้นทำให้เสียศีลอด

2. ระลึกรู้ว่าตนกำลังถือศีลอด
3. กระทำโดยสมัครใจ

ดังนั้นหากผู้ถือศีลอดไม่รู้ข้อชี้ขาดทางศาสนา ว่าสิ่งนั้นทำให้ศีลอดเสีย หรือไม่รู้เวลาที่แน่ชัด เช่น คิดว่าแสงรุ่งอรุณยังไม่ขึ้น หรือเข้าใจผิดว่าดวงอาทิตย์ตกแล้ว เขาจึงกินหรือดื่ม การศีลอดของเขาจะไม่เสีย เช่นเดียวกัน หากผู้ถือศีลอดลืมแล้วกินหรือดื่มไป การถือศีลอดยังคงใช้ได้ และถ้าหากถูกบังคับให้กินหรือดื่มโดยไม่สมัครใจ การถือศีลอดก็ไม่เสียและไม่ต้องชดใช้

6. การมีประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอด หากสตรีมีเลือดประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดออกมา การถือศีลอดจะเสียทันที และไม่อนุญาตให้ถือศีลอดในช่วงเวลานั้น และจะต้องชดใช้ตามจำนวนวันที่ขาดไปให้ครบหลังจากเราะมะฎอนผ่านไป

สิ่งที่ไม่ทำให้เสียศีลอด

1. การอาบน้ำ การว่ายน้ำ หรือการใช้น้ำเพื่อลดความร้อน
2. การกิน ดื่ม และร่วมประเวณีในเวลากลางคืน อนุญาตจนกว่าจะถึงเวลารุ่งอรุณ

3. การใช้ไม้สีฟัน (สีวาก) ใช้ได้ตลอดเวลาในเวลากลางวันขณะถือศีลอด และเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำ

4. การรักษาพยาบาลที่ไม่ให้สารอาหารเข้าสู่ร่างกาย ซึ่งจะไม่ทำให้เสียศีลอด เช่น การฉีดยาที่ไม่ใช่สารอาหาร การหยอดตาหรือหยอดหู แม้จะรู้สึกถึงรสชาติในลำคอก็ตาม (แต่เลื่อนเวลาไปหลังละศีลอดจะดีกว่า) การใช้สเปรย์พ่นจมูกสำหรับผู้ป่วยโรคหืดก็ไม่ทำให้เสียศีลอด การชิมอาหารเพื่อปรับรสชาติ โดยไม่กลืนก็ไม่เป็นไร การบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกก็ทำได้ แต่ไม่ควรทำแรงจนมีน้ำเข้าสู่ลำคอ และการใช้เครื่องหอมและสูดกลิ่นหอมก็อนุญาต

5. ผู้หญิงที่มีประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอด หากเลือดหยุดในเวลากลางคืน เธอสามารถอาบน้ำชำระร่างกายได้หลังจากแสงรุ่งอรุณขึ้นแล้ว โดยที่การถือศีลอดยังคงใช้ได้ เช่นเดียวกับผู้ที่อยู่ในสภาพญุนุบ

ข้อควรระวังและคำแนะนำ

1. ผู้ที่เข้ารับอิสลามในเวลากลางวันของเดือนเราะมะฎอน เมื่อเขาเข้ารับอิสลามแล้ว จำเป็นต้องงดเว้นการกินดื่มในเวลาที่เหลือของวันนั้น แต่ไม่จำเป็นต้องชดใช้

2. การตั้งเจตนา ต้องตั้งเจตนาถือศีลอดในเวลา กลางคืนก่อนรุ่งอรุณ สำหรับการถือศีลอดที่จำเป็น (ฟัรฎู) และการถือศีลอดสุนนะฮ์ที่มีเวลาจำกัด เช่น การถือศีลอด 6 วัน ของเดือนเซาวาล วันอะเราะาะพะฮ์ และวันอาชูรอฮ์ เป็นต้น ส่วนการถือศีลอดสุนนะฮ์ทั่วไป เช่น การถือศีลอด 3 วันในแต่ละเดือน หากยังไม่ได้กินอะไรในตอนเช้า ก็สามารถตั้งเจตนา หลังจากแสงรุ่งอรุณขึ้นแล้วก็ได้ แม้ในวันตอนสาย

3. การดูอาอีในเวลาละศีลอด ผู้ถือศีลอดควรวิงวอน ขอดูอาอีตามที่ตนปรารถนาในขณะที่ละศีลอด เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ لِدَعْوَةَ مَا تَرَدُّ

“แท้จริงสำหรับผู้ถือศีลอด ขณะละศีลอดของเขานั้น การขอ ดูอาอีจะไม่ถูกปฏิเสธ” (บันทึกโดยอิบนุมาญะฮ์ : 1743)

และมีดูอาอีที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ กล่าวไว้ว่า

ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ العُرُوقُ وَثَبَتَ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ

“ความกระหายได้หมดไปแล้ว เส้นเลือดได้ชุ่มชื้น และได้รับผล บุญแล้ว อินชาอัลลอฮ์” (บันทึกโดยอบูดาอูด : 2010)

4. ผู้ที่ทราบการเริ่มต้นของเดือนเราะมะฎอนระหว่างวัน เมื่อทราบแล้วว่าเราะมะฎอนได้เริ่มขึ้น ต้องงดเว้นการกินดื่มในเวลาที่เหลือของวันนั้น และจะต้องชดใช้การถือศีลอดของวันนั้นในภายหลัง

5. การชดใช้ศีลอด ผู้ที่ต้องชดใช้ศีลอดควรรีบทำให้เสร็จโดยเร็ว เพื่อให้พ้นจากภาวะ ซึ่งสามารถถือชดใช้ อย่่างต่อเนื่องหรือต่างวันกันก็ได้ แต่ห้ามเลื่อนการชดใช้จนถึงหลังเราะมะฎอนถัดไป เว้นแต่มีเหตุจำเป็น

สุนนะฮ์ของการถือศีลอด

1. การรับประทานอาหารสะหุร ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

تَسَحَّرُوا؛ فَإِنَّ فِي السَّحُورِ بَرَكَةً

“พวกท่านจงทานอาหารสะหุรเถิด เพราะในสะหุรนั้นมีความศิริมงคล” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 1923, 1095)

และแบบฉบับของท่านนบีในการรับประทานอาหารสะหุร คือ ให้ประวิงเวลาสะหุรไปจนถึงเกือบถึงเวลารุ่งอรุณ ดังหะดีษที่ว่า

لَا تَزَالُ أُمَّتِي بِحَيْرٍ، مَا عَجَّلُوا الْإِفْطَارَ وَأَخَّرُوا السَّحُورَ

“ประชาชาติของฉันยังคงอยู่ในความตึงาม トラบใดที่พวกเขา
 รับประทานและประวิงการรับประทานซะฮูร์ให้ล่าช้า”
 (บันทึกในเศาะฮีห์อัลญามิอ์ : 2835)

2. การรับประทานศีลอด เมื่อแน่ใจว่าดวงอาทิตย์ตกแล้วให้
 รับประทานศีลอดทันที และมีสุนนะฮ์ละศีลอดด้วยอินทผลัมสด หาก
 ไม่มีด้วยอินทผลัมแห้ง หากไม่มีทั้งสองอย่างให้ละด้วยน้ำ ถ้า
 ไม่มีสิ่งเหล่านี้เลย ก็ละศีลอดด้วยสิ่งที่สามารถหาได้

3. การขอดูอาร์ระหว่างถือศีลอด โดยเฉพาะขณะละ
 ศีลอด เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

ثَلَاثٌ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ: دَعْوَةُ الصَّائِمِ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ،

وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ

“คำวิงวอน 3 ประการที่อัลลอฮ์ทรงตอบรับ คือ คำวิงวอนของ
 ผู้ถือศีลอด คำวิงวอนของผู้ถูกอธรรม และคำวิงวอนของผู้
 เดินทาง” (บันทึกโดยอัลบัยฮะกี๊ยะและคนอื่น ๆ)

สิ่งที่ผู้ถือศีลอดควรปฏิบัติอีกประการหนึ่ง คือ การลุก
 ขึ้นละหมาดในเดือนเราะมะฎอน (กียามุลลัยล์) เนื่องจาก
 ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

من قام رمضان إيماناً واحتساباً، عُفِرَ له ما تقدم من ذنبه

“ผู้ใดลุกขึ้นละหมาดในเดือนเราะมะฎอนด้วยศรัทธาและหวังผลบุญจากอัลลอฮ์ เขาจะได้รับการอภัยจากความผิดที่ผ่านมา” (บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิม : 2009, 759)

ดังนั้น มุสลิมควรพยายามละหมาดตะรอวีห์พร้อมกับอิหม่ามให้ครบตามจำนวน ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

من قام مع إمامه حتى ينصرف كتب له قيام ليلة

“ผู้ใดละหมาดพร้อมกับอิหม่ามจนกระทั่งเสร็จ เขาจะได้รับผลบุญเสมือนได้ละหมาดตลอดทั้งคืน” (บันทึกโดยอะบูฮุสัยน)

สิ่งสำคัญที่ควรทำอีกอย่างหนึ่งในเดือนเราะมะฎอน คือ การบริจาต (ศอดะเกาะฮ์) ให้มากยิ่งขึ้น และควร พยายามอ่านอัลกุรอานให้มาก เพราะเดือนเราะมะฎอนเป็น “เดือนแห่งอัลกุรอาน” และผู้ที่อ่านอัลกุรอานจะได้รับผลบุญในทุกตัวอักษรโดยแต่ละความดีจะได้รับผลบุญเพิ่มขึ้นสิบเท่า

การละหมาดตะรอวีห์

ละหมาดตะรอวีห์ คือ การละหมาดร่วมกันในยามค่ำคืนของเดือนเราะมะฎอน เวลาละหมาดเริ่มตั้งแต่หลังละหมาดอิชาอ์จนถึงก่อนรุ่งอรุณ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

วะสลัลัม ได้ส่งเสริมให้กระทำ และมีปรากฏในสุนนะฮ์ให้ละหมาดจำนวน 11 ร็อกอะฮ์ โดยให้สละมทุก 2 ร็อกอะฮ์ แต่ถ้าจะเพิ่มมากกว่านั้นก็ไม่เป็นไร

สุนนะฮ์ของการละหมาดตะรอวีห์ คือ การละหมาดด้วยความสงบและอ่านซูเราะฮ์ให้ยาวพอเหมาะ ไม่ทำให้ผู้ละหมาดรู้สึกลำบาก และอนุญาตให้ผู้หญิงมาร่วมละหมาดตะรอวีห์ในมัสญิดได้ หากปลอดภัยจากความวุ่นวายต่าง ๆ โดยต้องออกไปในสภาพที่สุภาพเรียบร้อย ไม่แต่งกายอวดเครื่องประดับและไม่ใช้เครื่องหอม

การถือศีลอดสุนนะฮ์

ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ได้ส่งเสริมและกระตุ้นให้ถือศีลอดในวันต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การถือศีลอด 6 วันของเดือนเชาวาล ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม กล่าวว่า

من صام رمضان، ثم أتبعه ستًا من شوال، كان كصيام الدهر

“ผู้ใดถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน แล้วตามด้วยอีกหกวันจากเดือนเชาวาล เขาจะได้รับผลบุญเสมือนถือศีลอดตลอดทั้งปี”

(บันทึกโดยมุสลิม : 1164)

2. การถือศีลอดวันจันทร์และวันพฤหัสบดี

3. การถือศีลอด 3 วันของทุกเดือน ถ้าจะให้ดียิ่งขึ้นถือศีลอดในวันสีขาว คือวันที่ 13, 14 และ 15 ของเดือนอาหรับ

4. การถือศีลอดวันอาซูรอ คือ วันที่ 10 ของเดือนมูฮัรรม ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้แนะนำให้ถือศีลอดในวันดังกล่าว และควรถือศีลอดอีกหนึ่งวันก่อนหรือหลังจากวันอาซูรอ เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากการถือศีลอดของชาวยิว อบูเกาะตาดะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮู รายงานว่า ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

صيام يوم عاشوراء، أحسب على الله أن يكفر السنة التي قبله

“การถือศีลอดในวันอาซูรอ ฉันหวังจากอัลลอฮ์ว่าจะเป็นการลบล้างบาปของปีที่ผ่านมา” (บันทึกโดยมุสลิม : 1162)

5. การถือศีลอดวันอะรอฟะฮ์ คือ วันที่ 9 ของเดือนซุลหิจญะฮ์ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

صيام يوم عرفة، أحسب على الله أن يكفر السنة التي قبله،

والسنة التي بعده

“การถือศีลอดในวันอะรอฟะฮ์ ฉันทรงหวังจากอัลลอฮ์ว่าจะเป็นการลบล้างบาปของปีที่ผ่านมาและปีที่จะมาถึง” (บันทึกโดยมุสลิม : 1162)

วันที่ห้ามในการถือศีลอด

1. วันอีดทั้งสอง คือ วันอีดุลฟิฏริ์และวันอีดุลอฎฮา
2. วันตัจริกจำนวน 3 วัน คือ วันที่ 11, 12 และ 13 ของเดือนซุลหิจญะฮ์ยกเว้นเฉพาะผู้ที่ประกอบพิธีหัจญ์แบบกิรอนหรือตะมัดตุ้ญ์ แล้วไม่สามารถเชือดสัตว์ได้ จึงอนุญาตให้ถือศีลอดในวันดังกล่าวได้
3. วันที่มีประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอด
4. ผู้หญิงที่ถือศีลอดสุนนะฮ์ในขณะที่สามมียู่บ้านโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเขา ตามที่ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลิม กล่าวไว้

لا تصوم المرأة وبعليها شاهد، إلا بإذنه، غير رمضان

“ผู้หญิงจะไม่ถือศีลอด (สุนนะฮ์) ขณะที่สามมียู่บ้านยกเว้นจะได้รับการอนุญาตจากสามี นอกจากการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน” (บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม : 5192, 1026)